

Främmande, invasiva arter

Cirka 2000 främmande arter har lyckats etablera sig i Sverige - på land och i vatten.
En fjärdedel av dessa skapar problem för naturen och människan och kallas därför
”invasiva främmande arter”.

Antalet främmande arter som finns i Sverige ökar för varje år.
Flera av arterna finns i vår trädgård!

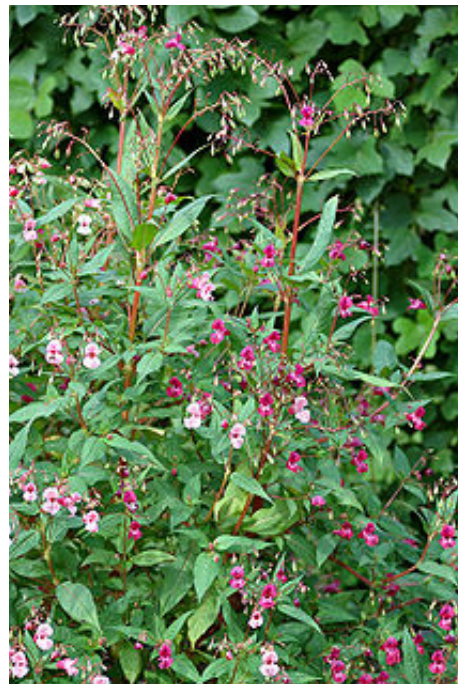
EU listar invasiva växter som därmed är förbjudna att sälja, byta, odla och hålla.
Av de växter som hittills listats finns följande 10 arter i Sverige.

Gul skunkkalla (*Lysichiton americanus*)

Skunkkalla bedöms som invasiv i Sverige och förekommer för närvarande främst i södra delarna av landet. Den har bildat stora bestånd längs med ett antal vattendrag på västkusten där den är mycket invasiv. Eftersom arten än så länge endast förekommer i lokala bestånd bedöms det möjligt att på sikt utrota den i Sverige.

Jättebalsamin (*Impatiens glandulifera*)

Jättebalsamin (*Impatiens glandulifera*) är en växtart i familjen balsaminväxter från västra Himalaya. Arten är introducerad och naturaliserad bland annat i Sverige och på de brittiska öarna, där den fått så stor spridning att den numera ses som en invasiv art och bekämpas.

Jätteloka, Jättebjörnloka (*Heracleum mantegazzianum*)

Jätteloka (*Heracleum mantegazzianum*), eller jättebjörnloka, är en art i familjen flockblommiga växter som förekommer naturligt i Kaukasien i sydvästra Asien. Jättelokan odlas ibland som prydnadsväxt och spreds som en sådan till Europa och Nordamerika. Numera ses den i nyintroducerade områden som en invasiv art och i andra områden som ett besvärligt ogräs.

Kabomba (*Cabomba caroliniana*)

Kabomba kan bli upp till tio meter lång och har ett sirligt fjäderlikt utseende. Stjälken är grenad med smala, flikiga blad. Färgen är grön till olivgrön, men den kan även vara rödaktigt brun. Blommorna påminner om små vitsippor.

Det finns två rapporterade svenska fynd av kabomba. Det första från ett dike i Huddinge (Södermanland) 1984, och det andra 1994 från en stenbrottsdamm vid Gladsax i Skåne. Där är den etablerad och spridd i hela dammen.

Saltbaccharis (*Baccharus halimifolia*)

Salttolerant växt från sydöstra USA, östra Mexiko, Bahamas och Kuba

Introduktionsvägar: Handel med trädgårdsväxter.

Status i Sverige: Förekommer inte i naturen, men kan finnas i trädgårdar. Arten bedöms i viss mån kunna etablerasig och bli invasiv i södra delarna av landet medförväntade klimatförändringar.

Negativa effekter, Biologisk mångfald: Kan konkurrera med andra salttoleranta växtarter om utrymme.

• Ekonomi: Växtens frön är giftiga och växten är även allergiframkallande, vilket påverkar betande boskap och husdjur.

Sidenört (*Asclepias syriaca*)

Sidenört blir upp till två meter hög och kan bilda stora bestånd. Bladen är motsatta och elliptiska och stammar och bladens undersidor är täckta med hår. Blommorna är rosa eller vita och luktar tydligt sött. Vid skador på växten utsöndras vit vätska. Det finns fler arter sidenörter men dessa är mindre, har smalare blad och andra blomfärger.

Sidenört är allergiframkallande, giftig för betande djur samt utgör ett ogräs i odlingar. Den är snabbväxande, stryktålig, konkurrerar ut inhemska växter och förändrar hela ekosystem. Den är idag endast känd från några få platser i landet, men befaras bli invasiv då den gynnas av ett varmare klimat.

Smal vattenpest (Elodea nuttalli)

Smal vattenpest är en dybladsväxt. Den är ljus grön och till utseendet liknar den vattenpest (*Elodea canadensis*) som också är en främmande art i Sverige. Ett första, svenskt fynd av smal vattenpest rapporterades 1991. Det var från Ångby utanför Stockholm, men den kan ha funnits i Vättern redan 1973 då den återfunnits i herbariematerial. Smal vattenpest är ännu inte lika vanlig som vattenpest i Sverige, men den verkar få allt större spridning. Arten har främst hittats i Stockholmsområdet och östra Mälaren men fynd finns även från Skåne och längs Bottenviken.

Tromsöloka (*Heracleum persicum*)

Tromsöloka är en högväxt flockblommig växt, ofta två till tre meter höga blomstänglar. Den kom till Skandinavien på 1800-talet och svenska förekomster finns huvudsakligen i mellersta Norrland. Växtsaften kan ge hudskador.

Rosenhallon (Rubus odoratus)

Blommar på fjolårsveden, rosa, enkla, 3-5 cm, som följs av 0,5 cm stora röda hallon, ätbara men ingen smak.

Blad stora, upp till 30cm breda 3 – 5-flikiga. Tålig och anspråkslös. 2-åriga grenar tas bort om man vill ha mkt blomning. Sprider sig ohämmat med kraftiga rotskott.

Rönnsamak (*Rhus typhina*)

Rönnsamak (*Rhus typhina*) är en buske i familjen sumakväxter som tillhör ordningen Sapindales. Rönnsumaken kan bli mellan 3 och 4 meter hög och lika bred. Grenarna är ludna. Bladen är fjäderliknande och kan bli 50 centimeter långa. Under sommaren är de grågröna och på hösten blir de intensivt röda. Småbladen är tandade och omkring 15 centimeter långa. Blommorna är gulgröna och växer i ställningar. Frukterna är röda. Rönnsumaken trivs bäst i soliga lägen. Den sprider sig lätt med rotskott. Växten är giftig. Rönnsamak kommer ursprungligen från tempererade områden i östra Nordamerika.

Naturvårdsverket

anser att även de här 14 trädgårdsväxterna är invasiva,
även om de inte blivit EU-reglerade ännu.

Blomsterlupin (*Lupinus polyphyllus*)

Populär trädgårdsväxt från Nordamerika som är mycket spridd i landet.

Den kan hejdas lokalt med ihärdiga åtgärder.

I Sverige noterades blomsterlupin första gången som förvildad 1870 i Skåne. Lupinen är etablerad i hela landet förutom Norrbottens inland och norra fjällen. Arten sprider sig snabbt och är vanligt förekommande längs vägar, järnvägar och skräpmark samt i trädgårdar. Blomsterlupin omfattas inte av någon lagstiftning om invasiva främmande arter.

Blå bolltistel (Echinops bannaticus)

Blå bolltistel har varit årets perenn 2012. Mycket tålig och lättodlad med fantastisk spridningsförmåga, så se till att ta bort blommor innan de fröar av sig. Härstammar från Mellan- och Centraleuropa, samt Sibirien.

Häggmispel (*Amelanchier spicata*)

Arten kommer ursprungligen från Nordamerika, där växer vilt i östra och norra USA samt östra Kanada.[2] I Sverige växer den främst som prydnadsväxt, men liksom sina släktingar svensk häggmispel (*A. confusa*) och sen häggmispel (*A. alnifolia*) förekommer den som förvildad i de södra och mellersta delarna av landet. Arten blommar i april–maj i Danmark och maj–juni i Sverige.

Kanadensiskt Gullris (*Solidago canadensis*)

Kanadensiskt gullris är en odlad växt som ofta uppträder i stor mängd på skräpmark (trädgårdar, väggkanter och industrimark). Den sprider sig lätt, kanske mycket för att folk tröttnar på den i sin trädgård, där den tar över och man då istället slänger den.

Liten fingerborgsblomma (*Digitalis lutea*)

Liten fingerborgsblomma är en växtart. På EU-nivå pågår sedan många år ett arbete för att kartlägga invasiva arter, som på sikt kan hota den biologiska mångfalden genom att ta över och kväva andra arter i naturen.

Parkslide (Fallopia japonica)

Parkslide är en växtart i familjen slideväxter från Japan. Den är en storväxt, flerårig ört som på många håll i Europa etablerat sig som ett aggressivt och svårutrotat ogräs. Den kan bli tre meter hög, lika stor som sin nära släkting jätteslide.

Praktlysing (*Lysimachia punctata*)

Praktlysing är en växtart i familjen viveväxter som förekommer naturligt från centrala, östcentrala och sydöstra Europa till södra Turkiet. Arten är en vanlig trädgårdsväxt i Sverige och finns förvildad på många platser. Den är en invasiv art som kan vara mycket svår att bli av med.

Robinia/falsk akacia(*Robinia pseudoacacia*)

Robinia (*Robinia pseudoacacia*) är en trädväxt i robiniasläktet i familjen ärtväxter från nordcentrala och nordöstra Nordamerika. Den kallas ibland "falsk akacia" på svenska. Robinia odlas som trädgårdsväxt i Sverige och är vanlig som parkträd. Robinian har en stor förmåga att invadera störda ytor i städer och efter motorvägar, och har blivit mycket vanlig i Centraleuropa.

Robinia är ett lövfällande träd som kan bli cirka 15 meter högt. Barken är gulbrun till ljusgråaktig. På yngre grenar sitter taggar i par. Nyttillväxten är kantig och sparsamt luden. Hela trädet, rötter, frön, bark, blad och blommor är giftiga. Blommorna innehåller mycket nektar och är attraktiva för bin. Honung som till stor del innehåller robinianektar kallas akaciahonung. Denna honung kommer till stor del från Turkiet och Ungern.

Rönnspirea (*Sorbaria sorbifolia*)

Rönnspirea är en art i familjen rosväxter och förekommer från Sibirien till nordöstra Asien och Japan. Två varieteter erkänns ibland: var. *sorbifolia* bladundersidor mer eller mindre kala. Hela utbredningsområdet. var. *stellipila* - bladundersidor med täta stjärnhår. Norra Kina och Korea.

Skogsklematis (*Clematis vitalba*)

Skogsklematis är en art i familjen ranunkelväxter från Europa, Turkiet till norra Iran och Afghanistan, Kaukasus och nordvästra Afrika. Klematis, liksom många ranunkelväxter, är giftig. I hela växten förekommer eteriska oljor och andra ämnen som irriterar hud och slemhinnor.

Snöbär (*Symphoricarpos albus*)

Snöbär är en prydnadsbuske med vit frukt som tillhör familjen kaprifolväxter. Blommorna är små och rosa, bladen milt blågröna. Växten skjuter många nya skott och förvildar sig lätt. Det svenska namnet syftar på fruktens färg.

Såpnejlika (*Saponaria officinalis*)

Såpnejlika är en växtart i familjen nejlikväxter och förekommer i större delen av Europa. Krossade blad och rötter av såpnejlikan har traditionellt använts som tvättmedel, och det går också att göra schampo av örten. Konservatorer använder fortfarande såpa gjord på växten för att rengöra känsliga textilier.

Storbladig murgröna (Hedera hibernica)

Storbladig murgröna växtart i familjen araliaväxter. Den används till häckar.

Vresros (Rosa rugosa officinalis)

Rosor har rykte om sig att vara trädgårdens primadonnor, men det gäller knappast vresrosor – de är trädgårdens utkastare. Tuffa, tåliga och taggiga, och med en sällan skådad spridningsförmåga tar de snart över rabatten, och knuffar ut både ömtåliga växter och ömhudade människor. Vresrosor trivs på sandig, grusig och stenig mark, i torka och saltstänk, där få andra växter överlever. Naturvårdsverket avråder från att alls plantera vresrosor.

De här 9 växterna skall man också vara försiktig med eftersom de sprider sig väldigt snabbt.

Akleja (*Aquilegia vulgaris*)

Den är vanlig endast kring gamla gårdar och kloster, i parker och så vidare och har då antagligen förvildat sig, eftersom den länge varit en omtyckt trädgårdsväxt och lätt självsår sig med stora massor av frön och ratas av rådjur. Däremot är den särskilt omtyckt av humlor, som är de enda som har en tillräckligt lång tunga, för att nå nektarn i den djupa sporren dit bin och andra pollinerande insekter inte når.

Brunnäva (Geranium phaeum)

Brunnäva är en art i familjen näveväxter. Arten förekommer i västra, centrala och södra Europa, men återfinns ibland som förvildad i Sverige. Brunnävan odlas som trädgårdsväxt

Gul nunneört (*Pseudofumaria lutea*)

Gul nunneört är en art i familjen vallmoväxter. Gul nunneört finns inte naturligt i Sverige men odlas ganska mycket som prydnadsväxt och finns förvildad här och där i södra halvan av landet.

Knölklocka (*Campanula rapunculoides*)

Knölklocka är ett av våra besvärligaste trädgårdsogräs. Dess underjordiska delar är ofta vittförgrenade och de egentliga rötterna, som ser ut som små vita morötter, sitter en bit ner i jorden. Från såväl rothals som rot kan utlöpare bildas, och på grund av detta blir den mycket svårutrotad. Om man rycker upp en planta så går bara den tunna rothalsen av medan den egentliga roten sitter kvar en bit ner i jorden varifrån nya skott kan växa ut och bilda nya plantor.

Myskmalva (Malva moschata)

Myskmalva är en art i familjen malvaväxter. Den har upprätt stam med utstående enkla hår. Blommorna i rosa eller vitt är svagt myskdoftande. De yttre foderbladen är lansettformade upptill och cirka 3–4 mm långa. Hela växten blir mellan 30 och 80 cm hög.

Parksallad (*Lactuca macrophylla*)

Parksallaten har gröna bladrossetter och höga blomstjälkar med blå till lila blommor. Bladen kan bli mycket stora under gynnsamma förhållanden (*macrophylla* i namnet betyder "stora blad") - 30 cm långa är inte ovanligt. Parksallaten har en mycket god spridningsförmåga. Den bildar långa löpare och har täta rotverk, och nya plantor kan växa ut från en liten bit av en rot. Den börjar växa tidigt på våren och täcker effektivt marken under sig, vilket kväver nästan all annan växtlighet. Den sprider sig fort när den etablerats, och bestånden kan bli många hundra kvadratmeter stora. Mängden olika arter på områden där parksallaten växer är mycket begränsad, den är betydligt värre mot andra arter än t.ex. kirskaål.

Prästkrage (Leucanthemum vulgare)

Prästkrage är en blomma som har vita kronblad och gul mitt som sitter på ett långt skaft på vilket det växer små blad. Den kan bli upp till 7 decimeter hög. Prästkragen är flerårig. Den är Skånes landskapsblomma.

Revsuga (*Ajuga reptans*)

Revsuga är en flerårig ört. Den förekommer på det norra halvklotet. Den ingår i släktet sugor och familjen kransblommiga växter.

Vintergröna (Vinca minor)

Vintergrönan är en städsegrön, krypande och rotsläende buske. Blommande grenar kan bli 20 cm höga. Bladen är motsatta, enkla och helbräddade. De är kala, mörkt gröna och blanka, äggrunda till elliptiska och läderartade med tydliga nerver.

Blommorna sitter ensamma i bladvecken på 1–1,5 cm långa skaft, de är blåviolettera, sällan vita eller rödaktiga. Blomningstid i maj–juni, med enstaka blommor över hela säsongen. Foderflikarna är smalt elliptiska, 3–5 mm långa. Kronan är trattlik med ett utbrett, femflikigt bräm, 2,5–3 cm i diameter. Frukten består av två baljkapslar. Dessa innehåller dock bara ett fåtal frön. Arten sätter sällan frukt, utan förökar sig vegetativt.

Naturvårdsverket

EU-listade arter som ännu inte finns i svensk natur

De 15 arterna nedan är upptagna på EU:s lista över invasiva främmande arter, men har ännu inte observerats i svensk natur. Med förväntade klimatförändringar kommer flera av dem att kunna etableras sig här. Därför är det viktigt att se till att de inte introduceras i landet.

Afrikansk vattenpest (Lagarosiphon major)

Lagarosiphon major är en dybladsväxtart som först beskrevs av Henry Nicholas Ridley, och fick sitt nu gällande namn av Charles Edward Moss. Lagarosiphon major ingår i släktet Lagarosiphon och familjen dybladsväxter. IUCN kategoriserar arten globalt som livskraftig. Inga underarter finns listade Vattenlevande växt från södra delarna av Afrika.

Alligator weed (*Alternanthera philoxeroides*)

Arten säljs som akvarieväxt, men kan även oavsiktligt följa med trädgårdsväxter eller introduceras som föroreningar i fågelfrön. Sekundär spridning förekommer längs vattendrag samt med båtar och annat friluftsliv.

Finns inte etablerad i landet. Förekommer i akvariehandel och kan förekomma i offentliga akvarier och i privat ägo. Kan inte etablera sig i Sverige eftersom den inte trivs i norra Europas kalla och fuktiga klimat.

Bredloka (*Heracleum sosnowskyi*)

Bredloka är en flockblommig växtart som beskrevs av Ida P. Mandenova. Bredloka ingår i släktet lokor, och familjen flockblommiga växter. Inga underarter finns listade i Catalogue of Life.

Fjäderborstgräs (*Pennisetum setaceum*)

Är inte etablerad i Sverige men förekommer i planteringar av olika slag samt i botaniska- och privata trädgårdar. Kan inte etablera sig i Sverige eftersom den inte trivs i norra Europas kalla och fuktiga klimat.

Flikpartenium (Parthenium hysterophorus)

Fröer sprids via säd, jordbruksmaskiner och med människor genom bl a handel. Traditionell medicinalväxt i ursprungsländerna.

Status i Sverig:Förekommer inte i landet. Arten bedöms inte kunna etablera sig och bli invasiv i landet även med förväntade klimatförändringar.

Flytspikblad (*Hydrocotyle ranunculoides*)

Hydrocotyle ranunculoides är en flockblommig växtart som beskrevs av Carl von Linné d.y.. *Hydrocotyle ranunculoides* ingår i släktet spikbladsläktet, och familjen flockblommiga växter. Inga underarter finns listade i Catalogue of Life.

Gisselpilört, *Persicaria perfoliata* (*Polygonum perfoliatum*)

Förekommer inte i landet. Arten bedöms inte kunna etablera sig och bli invasiv i landet även med förväntade klimatförändringar.

Japanskt styltgräs (Microstegium vimineum)

Sprids oavsiktligt genom att den följer med fordon, fågelfrö, i jord via handel med trädgårdsväxter och med resenärers kläder. Sprids troligtvis till USA på grund av att gräset användes som emballage vid handel med porslin från Kina.

Status i Sverige;

Är inte etablerad i Sverige. Bedöms kunna etablera sig i södra- och mellersta Sverige och norrut till Stockholm samt i kustområden. Spridningen kommer att öka med klimatförändring men det är oklart hur mycket.

Kamslinga (*Myriophyllum heterophyllum*)

Är inte etablerad i Sverige. Med ett framtida, varmare klimat kan arten etablera sig och bli invasiv i södra delarna av landet.

Kudzoböna (*Pueraria lobata*)

Kudzoböna eller japansk arrowrot.

Förekommer inte i landet. Arten bedöms kunna etablera sig i södra och mellersta delarna av landet och bli invasiv med förväntade klimatförändringar.

Röd jättegunnera (*Gunnera tinctoria*)

Storväxande trädgårdsväxt från Sydamerika.
Finns inte etablerad i landet men förekommer i trädgårdar. Kan bli invasiv i Sverige med förväntande klimatförändringar.

Storslinga (*Myriophyllum aquaticum*)

Vattenlevande växt från Syd- och Centralamerika.

Är inte etablerad i landet. Finns i offentliga och privata trädgårdar. Med ett framtida, varmare klimat kan arten etablera sig och bli potentiellt invasiv i södra delarna av landet.

Saltbaccharis (*Baccharis halimifolia*)

Salttolerant växt från sydöstra USA, östra Mexiko, Bahamas och Kuba. Förekommer inte i naturen, men kan finnas i trädgårdar. Arten bedöms i viss mån kunna etablera sig och bli invasiv i södra delarna av landet med förväntade klimatförändringar.

Storblommig ludwigia (*Ludwigia grandiflora*)

Växt från Kaukasus.

Förekommer inte i Sverige, men med förväntade klimatförändringar finns en risk att arten etablerar sig i södra delarna av landet.

Vattenhyacint (*Eichhornia crassipes*)

Vattenväxt från Sydamerika.

Förekommer inte i naturen, men i trädgårdsdammar. Bedöms inte som invasiv i landet, inte heller med förväntade klimatförändringar.

Har du smitare i din trädgård?

Trädgårdar utgör en stor spridningsrisk för invasiva främmande arter. Importerade, exotiska och spännande växter har lockat trädgårdsentusiaster i alla tider. Bland dem finns tyvärr en del arter som i sin nya miljö sprider sig kraftfullt på bekostnad av andra växter som konkurreras ut.

Som trädgårdsägare kan du hjälpa till att stoppa dessa invasiva främmande arter innan de tar sig vidare ut i naturen och orsakar kostbara skador bland annat på biologisk mångfald. Här är en kort information om vad du som har hand om en trädgård ska tänka på.

Hur stor risk utgör just din trädgård?

Vilka omgivningar har trädgården? Fröer och växtdelar sprider sig lätt via vattendrag. Ligger trädgården nära vatten bör du vara extra försiktig med var du placerar dina växter. Komposten och högar med trädgårdsavfall är också källor till spridning. Har du skogen inpå knuten är risken stor att invasiva främmande trädgårdsväxter även sprider sig dit. Kan det vara så att du har invasiva främmande växter på din tomt utan att du vet om det? Lär dig vilka de vanligaste invasiva växterna är och håll utkik efter dem. Ju tidigare upptäckt, desto lättare att bli av med dem.

Tänk på vad du tar hem till din täppa.

Var uppmärksam på vad du köper eller tar emot för växter som är ämnade för din trädgård.

Fråga din växthandlare om råd eller läs mer på Naturvårdsverkets hemsida innan du planterar en okänd växt.

De här växterna ska du se upp med

- Blomsterlupin (*Lupinus polyphyllus*) mycket spridd i landet, men kan hejdas lokalt med ihärdiga åtgärder.
- Jättebalsamin (*Impatiens glandulifera*) EU-listad växt som sprätter iväg sina frön. Den är spridd i hela landet.
- Jätteloka (*Heracleum mantegazzianum*) EU-listad jätteväxt som är spridd i hela landet. Har växtsaft som kan ge brännskador på huden.
- Parkslide (*Fallopia japonica*) en av de värsta och mest seglivade invasiva främmande arterna i landet.
- Gul skunkkalla (*Lysichiton americanus*) en mycket invasiv, EU-listad våtmarksväxt som det fortfarande finns chans att utrota!
- Vresros (*Rosa rugosa*) vanlig i stora delar av landet. Möjlig att bekämpa när den är liten.

Ta bort invasiva främmande arter

Om du upptäcker invasiva främmande arter i din trädgård, ta bort dem så de inte sprids vidare – ju tidigare desto bättre. Var försiktig, för i samband med att man tar bort dem är risken för spridning extra stor. Se till att få bort hela växten och framför allt de delar som förökar sig – frön och rotdelar. För en del arter, t.ex parkslide, kan minsta lilla rotdel som blir kvar i jorden bli upphov till en ny planta. Bäst och lättast när det gäller vissa arter, är om man tar bort dem innan de går i blom. Tänk på att vissa frön t.ex. från blomsterlupin kan ligga i jorden i tiotals år och sedan ta fart och gro

Släng aldrig trädgårdsavfall (växter, kompost, jord, damm- eller akvarievatten) i naturen.

Lägg dem inte på komposten.

Endast i undantagsfall bör rester av invasiva främmande växter komposteras. Risken är stor att frön eller andra växtdelar inte förmultnar och kan sprida växten vidare när man använder kompostjorden. Lägg t.ex. inte parkslide i komposten då minsta rotdel kan ge upphov till en ny planta. Frön eller fröställningar av invasiva främmande växter ska inte heller läggas i komposten. Om kompost används ska den

vara täckt så att fragment inte kan blåsa iväg och bidra till nyetableringar.

En metod är att blöta ner plantorna och lägga dem i en sluten plastsäck för att ruttna.

Bränn upp dem.

En säkrare och effektivare metod är att bränna upp de borttagna växt-delarna, eller åtminstone fröställningarna. Hör med kommunen om du får bränna trädgårdsavfall i egen regi. Om du inte får bränna i ditt bostadsområde kan du höra med din återvinningscentral om de har rutiner för att ta hand om invasiva främmande växter på ett säkert sätt t.ex. genom förbränning. Det är viktigt att avfallet inte sorteras som vanligt trädgårdsavfall.

Transportera i förslutna säckar

Ihopsamlande, förflyttning och transport av växtavfall är högriskaktiviteter vad gäller spridning av invasiva främmande växter. Särskilt stor risk är det om du fraktar det med öppen släpkärra. Tänk i så fall på att ha växterna i väl förslutna säckar så att de inte fröar av sig eller växtdelar ramlar av längs vägen. Rapportera om du hittar dem i naturen

Om du skulle upptäcka någon av de här arterna ute i naturen – rapportera det till Artdatabanken, www.artdatabanken.se

Källor:

Koloniträdgårdsförbundet

Naturvårdsverket

Havs och vattenmyndigheten

Wikipedia

Internet